Țestoasa și rațele

Leneșa țestoasă fusese pedepsită. Era prea leneșă să iasă din casă și să vină la nunta Lordului Jupiter. Și astfel, puternicul Jupiter a blestemat-o să-şi care mereu casa în spate. Acum, oricât de mult încerca, nu putea să scape de greutatea apăsătoare a casei sale. Țestoasa se simțea foarte tristă când vedea cum celelalte animale mergeau dintr-un loc

în altul. Auzea păsările cum vorbeau despre călătoriile lor în diverse țări și vedea cum iepurele mergea adesea în locuri diferite să-şi viziteze prietenii. Ar fi vrut şi ea să vadă lumea, însă, din păcate, nu se putea mişca nici măcar un pic fără să facă mult efort.

Într-o zi, ea vorbi cu două rațe despre supărările sale. Rațele s-au întristat auzind de visurile țestoasei și s-au hotărât s-o ajute.

– Te putem ajuta, dar va trebui să taci mâlc pe durata întregii călătorii. Crezi că poți face asta?

Țestoasa era mai mult decât dispusă să tacă, dacă asta era tot ce trebuia să facă pentru a călători prin lume.

Atunci rațele au luat un băț lung și i-au cerut țestoasei să se țină de el cu dinții. Apoi cele două rațe au apucat cu picioarele cele două

capete ale bățului și au început să zboare.

Țestoasa era grozav de fericită când a văzut pământul de sub ea făcându-se din ce în mai mic, iar în scurt timp

a ajuns la nori. Era într-adevăr încântată la culme.
Copacii înalți îi păreau niște tufișuri minuscule, atât de sus era! Pădurea nu părea nimic mai mult decât un petic

de iarbă, iar lacul arăta ca o băltoacă mititică.

Chiar atunci, pe lângă ele a trecut o cioară în zbor. Cioara era uimită să vadă o țestoasă zburând și a zis:

– Dumnezeule mare! Tu trebuie să fii cu adevărat Regina țestoaselor!
Țestoasa s-a simțit foarte mândră la auzul cuvintelor ciorii. A început să zică: